

(המשך מעמוד 67)

אצלי אלף דולר, ויש אנשים שמשל- מים מדי שנה, אפילו במשך חמש שנים. הטלוויזיה גמרה לי את החיים. הרי את כל העסק הענקי הזה עשיתי לברי! אני הרי לא מוכרת את עצמי. מכרתי שידוכים, ורק לאקדמאים בעלי-רמה. ככל שהרמה עולה הדרושות עולות, וקל לי לשדך אנשים בעלי אותה רמה. סבל מהשוק לא יבוא אלי. גם אין לו כסף לשלם. אלה גם מוצאים האחר את השני ביתר קלות. היום אני מצליחה מאוד בארצות-הברית. יש לי סניפים. אבל בשבילי ישראל זה המצו שלי. אני מתה על

לאמריקה נסעתי עוד קודם לכן לשנה, כדי להכיר את העסקים, שיהיה לי מקור לאיכוכו של גברים. זה לא טור שבארץ אין די גברים. כל המילחמות ותאונות-הדרכים, במיוחד בגיל 40-30. ביגל זה כל המישרים הנפתחים פה חרשים לבקרים - אין להם מה להציע. פתחתי את המישר בניירורק, כדי לייצא יהודים ארצה, חשבת שמכוח הנשואין הם אולי יישארו כאן. היתה לי כוונה לחזור כעבור שנה. עברתי עם הסוכנות היהודית, הם מימנו לי את כל הפירוטמת. הם תמכו

„עבדתי עם הסוכנות היהודית, הם מימנו לי את כל הפירוטמת שלי“

בארצות הברית. הם גם יבואו להעיד במישפט שלי נגד הטלוויזיה!

הארץ. בנתי משהו בועת-אפיים, ובאה תוכנית-טלוויזיה והרסה הכל בחצי שעה. אני לא האמנתי שאהיה מסוגלת פעם לצחוק או לחייך אחרי הכתבה האורורה הזאת. אחרי האסט אני לא נותנת לעניין הזה להרוס אותי. סכום התביעה שלי גדל, ומגיע כיום ל-250 אלף דולר. הכסף זה לא הרבר הכי משמעותי

ושמו כסף בעניין הזה. הם גם יבואו להעיד במישפט. יש לי קבלות שהם שילמו לי כסף. אם הייתי אמינה על הסוכנות והבאתי לכאן עולים חדשים, איך יכול להיות שהייתי פושעת גדולה כוונ? מה לא אמרו עלי אנשים צריכים להבין שאני לא יכולה לרמות את כולם כל הזמן. יש לי ישישים אחוז הצלחה וזה המון. רק אלוהים יכול לחתן את

”בוא גברים“ הלנה מתכננת להביא לארץ בתחילת אוקטובר כ-100 גברים ונשים מארצות הברית המחפשים בן-זוג, כדי למצוא להם בני זוג מתאימים בארץ.

כולם ואני לא אלוהים. אני מאמינה שיש בי תכונה מיוחדת. אני מסתכלת על אנשים בעיניים, שזה ראי הנפש, ודרך העיניים אני רואה את האופי בלי שאותו אדם יאמר לי כלום. זה סוד ההצלחה שהיתה לי בארץ והוא גם מצליח לי עכשיו באמריקה. אני לא עוברת עם שום מיכשור או מחשב. אלא רק בצורה אישית ואינטימית, וזה עובר. דמיהרשמה שנתיים עולים

החקירה

(המשך מעמוד 11)

ככל פעם שנעצר משהו מן השישה, התפרסם הדבר בכותרות ראשיות בעיתונים. הדבר גרם לתסיסה ברעת-הקהל, כאשר התברר אחרי ימים ספורים כי מרובר בהיטפלות לאנשים שאין להם כל קשר לעניין.

”הרוצחים לא ייתפסו!“

כאשר גם מעצרים של בני שכונות-העוני בירושלים, לא הרשים את הציבור, אלא העלה ספקות חמורים לגבי רצינות החקירה - שלפה המיטרה ארנבת חרשה מהכובע.

שישה חודשים תמימים אחרי הרצח, היא פירסמה תמונות שזולמו בסמיכות להטלת הריימו, על-ידי צלמי עיתונות וטלוויזיה שהיו במקום הרצח. תמונות אלה פותחו עוד באותו הלילה, וכעבור ימים ספורים הועברו לידי הצוות החוקר, על-יפי בקשתו.

מלבד פירסום דרמאטי זה, הכריזה המיטרה על פרס עלוב, בן 10 מיליון לירות, למי שעדותו תסייע בלכידת רוצחי אמיל גרינצווייג. במשך שבוע מאז הודעת המיטרה, לא פנה אליה איש וסיפר שיש לו מידע.

בראש הצוות החוקר עומד ניצב מישנה ברנך מאיר, שהוא קצין-חקירות ראשי של המחוז הדרומי. הצוות מונה 15 איש, והוקם על-ידי מפקד המחוז הדרומי, ניצב יהושע כספי, עוד בליל הרצח.

הצוות חקר עד היום כ-900 איש, מכל גוני הקשת הפוליטית בארץ, ומקריש את כל זמנו לחקירה. לחקירה שותפות זרועות-ביטחון נוספות. אך הפירסום הנוכחי של תמונות עדייהמתח מההפגנה מעיד, שכיוון חקירת הצוות פונה לאפיקים בלתי-תכליתיים.

כל חוקר מתחיל יודע, שרצח פוליטי נעשה אחרי תכנון מדויק, ולא באקראי. הרצח הפוליטי לא בא להשתתף בהפגנת-נגד ואחר שולף את הריימו ומשחרר את הניצרה. הרוצחים תכננו בדייקנות את מסלול הבריחה, כדי שלא יהיה סיכוי לתופסם. אין זה סביר, שמי שתקף את מפגיני שלום עכשיו בדרכב ללישכת ראש הממשלה, ירצה אחר-כך את אחד המפגינים. התרגיל האחרון של צוות-החקירה חיוק את החששות, שרווחו בחוגים שונים בציבור, שהרוצחים לא ייתפסו לעולם, משום ששילטונות-החקירה אינם מורשים לחקור את מי שיש לחקור.

הסיכויים

קטנים

עיתה עוסק צוות-החקירה כפי-עננה התצלומים ובהגדלתם, כדי להיטיב את איכותם. רק בשבוע הבא ניתן יהיה, על-יפי גירסת רובר המטה הארצי, לעיין בתוצאות הפיתוח. כל זאת, כאמור, יותר מחצי שנה מאז צולמו העדים.

ביום הראשון בכוקר פנה כתב העולם הזה לדובר מישטרת תל-אביב. הוא ביקש לברר מה העלו השוטרים שחקרו בחורש פברואר את הצעיר התמהוני, שטען כי הוא יודע מי רצח את גרינצווייג. תשובת הדובר היתה, שכל אירוע שנקשר ליהודי אפשרי של הרצח הועבר למצ"ח במחוז הדרומי.

גם רובר המטה הארצי התייחס לשאלה זו. הוא העביר לצוות החוקר את הסיפור המופיע בעולם הזה. אחר החוקרים ציין, שהסיפור על הצעיר התמהוני ידוע לו, ובכל זאת לא הסתפק בכך. הוא ביקש את פירטיו של הכתב, כדי לגבות ממנו עדות מפורטת על המיקרה. עד להופעת גיליון העולם הזה לא טרח הצוות החוקר לגבות עדות בעניין. מצד שני, אם אכן פרשת דני מנען ידועה לצוות, מדוע פורסמה עתה תמונתו, כעדימתפת לאיתור הרוצחים? השאלות המתעוררות סביב חקירת הרצח מתרבות מיום ליום, ובאותה מהירות קטנים סיכויי הפיענוח.

מי ומי בטלוויזיה

(המשך מעמוד 14)

● **טרווייקט מלד** - חברה המיוצגת על-ידי הפירסומאי חיים פלד, בעל מישר-פירסום הנושא את שמו. הוא טוען לייצוג של חברת-ענק אמריקאית בתחום האלקטרוניקה והתיקשות העוסקת גם בהפקת סרטים. חברה זו נותנת לו גיבוי פיננסי ומיקצועי, אך הוא ייעזר גם בישראלים בשלבים מתקדמים יותר. הקשר בינו ובין המשקיעים נוצר כבר בשנת 1978.

● **דימון תיקשות** - חברה בניהולם של ארנון צוקרמן ודן שילון, לשעבר עובדי הטלוויזיה הישראלית. בנק המועלים השקיע 10 אחוז בחברה. זהות המשקיעים האחרים נשמרת כסוד.

● **איטון תיקשות** - חברת תיקשות לעיתונות, רדיו וטלוויזיה. כבעלות בנק לאומי ודנות 42.5%, דלתא גליל, של התעשינים רב

שלג תמיר תעשיינים

ארנסט יפת ופיננסים

לאוטמן ופלג תמיר כמיספר מניות דומה. 15% מהמניות מתחלקים בין העיתונאים הבכירים של החברה, אלי ניסן, אבי אנג'ל ושלמה עברי, אנשי הטלוויזיה הישראלית. כרגע עוסקת החברה בהוצאת רשת מקומנים רחוב ראשי, אך השאיפה המרכזית של פעיליה היא כניסה למדיום הטלוויזיוני.

● **אולמני הביתה** - חברה כבעלותו של המיליונר ליאון טמן, קרוב מישפחה של ניסים גאון, הרואה בו מתחרה. האולפן נתן שירותים מגוונים לחברות זרות. בעבר היא נהלה על-ידי אי סופר, שעבר אחר-כך לטלוויזיה המיסחרית הישראלית.

● **טלוויזיה מיסחרית ישראלית** - חברה שבה מושקע כסף זר מאירופה ומאמצות-הברית. עד לאחריונה היא נוהלה על-ידי איש הטלוויזיה הוותיק ארי סופר. בשבוע שעבר הוא עזב את החברה. כרגע המנהל הוא סלים פתאל, שעבר במשך 13 שנה בטלוויזיה הישראלית ויצא לשנת חופשה. החברה מספקת כיום שירותי-אולפן והפקה לסוכנויות זרות. מישרדיה נמצאים במיגדלה-העיר בירושלים.

● **בד-ציון ציטריין**

חמרורים

נולד ♦ בן יונתן, לזמרת רוזתי הולצמן, לשעבר חברה בשלישיית שוקולד מנטה מסטיק, ולבעלה הר"ר שמעון ברק. התניק נולד בבית-החולים לילודות בקירייה בתל-אביב, שבו עוכר האב. הוא נולד נימול למחצה.

שמור

חגג ♦ את יום-הולדתו ה-58 שר פט בית-המישפט העליון. מאיר שמור. נולד ברנציג, גרמניה, עלה ב-1939. למד ב-גימנסיה בלפור בתל-אביב, באר-ניברסיטה הע"ב רית בירושלים ובאוניברסיטת לונדון. מפעילי אצ"ל, שנעצר והוחזק במעצר בירושלים, לטרון אריטריאה, סודאן וקניה, בשנים 1944-1948. היה הפרקליט הצבאי הראשי והגיע לדרגת תת-אלוף. אחרי שייחרו מונה לתפקיד היועץ המישפטי לממשלה, וכיהן בתפקיד עד שנת 1975. אחר-כך התמנה לשופט עליון. הוא חבר הנהלת האגודה הבינלאומית לחוק צבאי ולדיני מילחמה. אב לשלושה. מתגורר בירושלים.

חגג ♦ את יום-הולדתו ה-80 הר"ר למישפטים, עיתונאי ועורך ידיעות אחרונות הרצל נפתלי רוזנבלום. נולד בקובנה, ליטא. עלה ב-1935. היה ציר בקונגרסים הציוניים מאז 1929. היה חבר המועצה הזמנית בשנים 1948-1949, וחתם על מגילת העצמאות. כותב טור יומי בעל אופי ימני קיצוני בצהרון. בנו משה ורדי עובר אף הוא בידיעות אחרונות כעורך החדשות. מתגורר בתל-אביב.

חגג ♦ את יום הולדתו ה-44 המנצח והמוסיקאי אבי אוסטרך בסקי. נולד בפתח-תיקוה, למד באקדמיה למוסיקה ולדראמה בווינה. בוגר האקדמיה על שם רובין ב"קומפוזיציה וניצוח. ניצח על תזמורות בארצות שונות. מייסד, מנצח ומנהלה המוסיקאלי הראשון של התזמורת הקאמרית בבאר-שבע, שהוקמה ב-1973. זכה בפרס ראשון בתחרות הבינלאומית למנצחים צעירים בקופנהגן ב-1968. מתגורר בתל-אביב.

חגג ♦ את יום הולדתו ה-57 הסופר והעיתונאי חנוך ברטוב. נולד בפתח-תיקוה, למד באוניברסיטה העברית בירושלים. היה כתב למרחב בארצות הברית ויועץ לענייני תרבות של שגרירות ישראל בלונדון. היה ח"כ בר העצה-המנהל של רשות-השיר דור. מאז 1971 חבר-מערכת ר בעל טור ב מעריב. נשיא אריתאי בישראל. חיבר רומנים, ביניהם, החשבון והנפש, שש כנפים לאחד, פצעני בגרות, של מי אתה ילד והבדאי. חיבר ביוגרפיה על הרמטכ"ל המנוח ד"ר (דדו) אלעזר כשם דדו, 4 שנה ועוד 20 יום, על חלקו במלחמת יום הכיפורים. מתגורר בתל-אביב.

ברטוב

התארגן ♦ חלל (רוחקה"ז) שפיירא. בתו בת ה-18 של אגודת ישראל אברהם שפיירא, בעל שטיחי כרמל. בחיר ליבה הוא צעיר דתי מבני-ברק, לא מווק, יהושע ברובק.

שותרר ♦ מבית-החולים על שם שיבא בתל-השומר, אחרי שנחתם בליבו, סגר-שרהקלאות מיבאל דקל. הוא יצא לחופשת-החלמה בבית-הברא בצפון-הארץ.